

EUROOPA KOHTU

(suurkoda)

14. septembri 2004. aasta otsus

kohtuasjas C-19/03 (Landgericht München I eelotsuse-
taotlus): Verbraucher-Zentrale Hamburg eV versus O2
(Saksamaa) GmbH & Co. OHG ⁽¹⁾

(Majandus- ja rahapoliitika — Määrus (EÜ) nr 1103/97 —
Euro kasutuselevõtt — Riikide rahaühikute ja euroühikute
vaheline ümberarvestamine — Makstavate või arvestatavate
rahasummade ümardamine pärast ümberarvestamist — Tele-
kommunikatsioonisektoris sõlmitud leping — Mõiste “raha-
summad, mida makstakse või arvestatakse” — Telefonikõ-
nede minutitariifid)

(2004/C 284/05)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

(Esialgne tõlge; ametlik tõlge avaldatakse Euroopa Kohtu lahendite
kogumikus)

Kohtuasjas C-19/03, mille esemeks on eelotsusetaotlus EÜ
asutamislepingu artikli 234 alusel, mille esitas Landgericht
München I (Saksamaa) 17. detsembri 2002. aasta otsusega, mis
saabus Euroopa Kohtusse 20. jaanuaril 2003, kohtuasjas järg-
miste poolte vahel: Verbraucher-Zentrale Hamburg eV ja O2
(Saksamaa) GmbH & Co. OHG, on Euroopa Kohus (suurkoda),
koosseisus: president V. Skouris, kodade esimehed P. Jann, C.
W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet
(ettekandja) ja J. N. Cunha Rodrigues, kohtunikud R. Schingten,
F. Macken, N. Colneric ja S. von Bahr; kohtujurist: M. Poiares
Maduro, kohtusekretär: vanemametnik M. Múgica Arzamendi,
14. septembril 2004 teinud otsuse, mille resolutiivosa on järg-
mine:

1. Selline tariif nagu põhikohtuasjas käsitletav minutihind ei ole
nõukogu 17. juuni 1997. aasta määruse (EÜ) nr 1103/97
(teatavate euro kasutuselevõttuga seotud sätete kohta) artikli 5
esimese lause mõttes rahasumma, mida makstakse või arvesta-
takse, ning järelikult ei tule seda alati lähima sendini ümardada.
Seda hinnangut ei mõjuta asjaolu, et tariif põhineb arve
lõppsumma arvutamisel kasutatava baasühiku kindlaksmääratud
kordsel, ega asjaolu, et tariifi alusel määratakse kaupade või
teenuste hind tarbijale.
2. Määrust nr 1103/97 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastu-
olus, kui lähima sendini ümardatakse muid summasid kui raha-
summad, mida makstakse või arvestatakse, tingimusel et ümarda-
misviis vastab määruse artiklis 3 sätestatud lepingute järjepidevuse

põhimõttele ja määrusega taotletud eesmärgile, et üleminek eurole
oleks neutraalne – teisisõnu, tingimusel et ümardamisviis ei
mõjuta majandussubjektide (kaasa arvatud tarbijad) lepingukohus-
tusi ning sel puudub tegelik mõju tasutavale hinnale.

⁽¹⁾ ELT C 70, 22.3.2003.

EUROOPA KOHTU OTSUS

(teine koda)

23. september 2004

kohtuasjas C-107/03 P: Procter & Gamble Company versus
Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisai-
nilahendused) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Ühenduse kaubamärk — Määruse
(EÜ) nr 40/94 artikli 7, lõike 1, punkt b — Seebikanga
kolmemõõtmeline kuju — Absoluutne keeldumispõhjus —
Eristusvõime)

(2004/C 284/06)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Kohtuasjas C-107/03 P: Procter & Gamble Company (esindaja
advokaat T. van Innis) versus Siseturu Ühtlustamise Amet
(kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (pr. k. lüh. OHMI)
(esindajad O. Montalto ja I. de Medrano Caballero), mille
esemeks on 27. veebruaril 2003 kohtu põhikirja artikli 56
alusel esitatud apellatsioonkaebus, on Euroopa Kohus (teine
koda), koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans ja kohtu-
nikud C. Gulmann, J.-P. Puissochet ja J. N. Cunha Rodrigues ja
F. Macken (ettekandja); kohtujurist D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kohtusekretär R. Grass, 23. septembril 2004 teinud otsuse,
mille resolutiivosa on järgmine:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta kohtukulud Procter & Gamble Company kanda.

⁽¹⁾ ELT C 146, 21.6.2003.